

Załącznik 1.

Uzasadnienie do Uchwały z dnia 10 marca 2022 r., podjętej przez komisję habilitacyjną, powołaną dniami 26 listopada 2021 r. przez Radę Dyscypliny Nauk Biologicznych Uniwersytetu Gdańskiego, na podstawie art. 221 ust.14 lit.1) i lit. 3) ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018r, poz.1668, ze zm.) oraz uchwały nr 122/19 Senatu Uniwersytetu Gdańskiego z dnia 26 września 2019 roku (określającą sposób postępowania w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w Uniwersytecie Gdańskim), w związku z postanowieniem Rady Doskonałości Naukowej z dnia 9 czerwca 2021 r., o wszczęciu postępowania habilitacyjnego w sprawie wniosku **dr. inż. Marcina Pietrasa**, z dnia 02.06.2021 r. o przeprowadzenie postępowania i nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki biologiczne.

Posiedzenie komisji odbyło się w pełnym składzie, w formie wideokonferencji:

prof. dr hab. Bogdan Jackowiak	– przewodniczący komisji
prof. dr hab. Katarzyna Turnau	– recenzent komisji
prof. dr hab. Wiesław Mułenko	– recenzent komisji
dr hab. Anna Biedunkiewicz	– recenzent komisji
dr hab. Lidia Błaszcyk	– recenzent komisji
dr hab. Monika Badura, prof. UG	– członek komisji
dr hab. Wojciech Pokora, prof. UG	– sekretarz

/Wszyscy członkowie komisji widzieli się i słyszeli. Nie wystąpiły problemy techniczne, które wpływałyby na przebieg posiedzenia komisji./

1. Sylwetka habilitanta

Dr Marcin Pietras ukończył w 2003 roku technikum leśne, gdzie uzyskał dyplom technika leśnego. Studia wyższe w zakresie leśnictwa odbył na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, gdzie w 2008 roku uzyskał tytuł zawodowy magistra inżyniera leśnictwa. Praca magisterska dotyczyła mykoryz siewek dębu w warunkach szkółki leśnej, promotorem była prof. dr hab. Maria Rudawska z Instytutu Dendrologii PAN w Kórniku. Pracę doktorską realizował w Pracowni Badania Związków Symbiotycznych Instytutu Dendrologii PAN w Kórniku. W jednostce tej w 2013 roku uzyskał stopień naukowy doktora nauk biologicznych w dyscyplinie biologia, przedkładając rozprawę doktorską pt.: „Struktura zbiorowisk grzybów mykoryzowych dębu szypułkowego i bezszypułkowego na obszarze Płyty Krotoszyńskiej”. Promotorem rozprawy była Profesor Maria Rudawska. Habilitant odbył roczny staż zawodowy w Nadleśnictwie Piaski, a w czasie przygotowywania doktoratu, w 2011 roku odbył staż zagraniczny na Uniwersytecie w Tartu (Estonia) zapoznając się m.in. z możliwościami zastosowania nowoczesnych technik molekularnych, zastosowanych w identyfikacji badanych gatunków grzybów. W latach 2015-2018 odbył staż podoktorski w Katedrze Taksonomii Roślin i Ochrony Przyrody Uniwersytetu Gdańskiego. Od 2018 roku kontynuował pracę w Pracowni Badania Związków Symbiotycznych Instytutu Dendrologii PAN na etacie adiunkta. Trzy lata później, w styczniu 2021 roku objął kierownictwo Zakładu Biogeografii i Systematyki.

2. Ocena formalna dokumentów

Członkowie komisji zgodnie stwierdzili, że w ocenianym postępowaniu wszystkie wymagania formalne zostały spełnione. Habilitant złożył pełną dokumentację dotyczącą wszczęcia postępowania, w tym dokumentację dorobku naukowego z danymi bibliometrycznymi oraz informacje o innych formach działalności. Przedstawione osiągnięcie naukowe stanowi cykl opublikowanych prac współautorskich, habilitant podał szczegółowe dane dotyczące własnego wkładu w ich przygotowanie oraz przedstawił podobne informacje uzyskane od współautorów, potwierdzone ich oświadczeniami. Przedłożone dokumenty stanowiły podstawę do przygotowania recenzji.

3. Odniesienia do recenzji

Wszyscy recenzenci przedstawili pozytywne oceny osiągnięcia naukowego Habilitanta oraz jego pozostałej aktywności naukowej. Recenzenci uznali, że wniosek dr inż. Marcina Pietrasa, spełnia wymogi ustawy oraz zwrócili uwagę na znaczący wkład Habilitanta w uprawianą przez niego dyscyplinę naukową oraz jego dojrzałość i samodzielność naukową.

4. Ocena osiągnięcia naukowego przedstawionego w postaci cyklu publikacji

Przedłożone przez Habilitanta osiągnięcie naukowe „Występowanie obcych gatunków grzybów niepatogenicznych należących do rzędu Boletales oraz Phallales” składa się pięciu oryginalnych prac publikowanych w języku angielskim, w czasopiśmie naukowych o zasięgu międzynarodowym.

1. Pietras M., Rudawska M., Iszkuło G., Kujawa A., Leski T. 2016. Distribution and molecular characterization of an alien fungus, *Clathrus archeri*, in Poland. Polish Journal of Environmental Studies 25: 1197-1204. <https://doi.org/10.15244/pjoes/61230>
2. Pietras M., Litkowiec M., Gołębiewska J. 2018. Current and potential distribution of the ectomycorrhizal fungus *Suillus lakei* ((Murrill) A.H. Sm. & Thiers) in its invasion range. Mycorrhiza 28: 467–475. <https://doi.org/10.1007/s00572-018-0836-x>
3. Pietras M., Kolanowska M. 2019. Predicted potential occurrence of the North American false truffle *Rhizopogon salebrosus* in Europe. Fungal Ecology 9: 225-230. <https://doi.org/10.1016/j.funeco.2018.12.002>
4. Pietras. M. 2019. First record of North American fungus *Rhizopogon pseudoroseolus* in Australia and prediction of its occurrence based on climatic niche and symbiotic partner preferences. Mycorrhiza 29: 397–401. <https://doi.org/10.1007/s00572-019-00899-x>
5. Pietras M., Kolanowska M., Selosse M.-A. 2021. Quo vadis? Historical distribution and impact of climate change on the worldwide distribution of the Australasian fungus *Clathrus archeri* (Phallales, Basidiomycota). Mycological Progress 20:299–311. <https://doi.org/10.1007/s11557-021-01669-w>.

Są to czasopisma (zwłaszcza zagraniczne) o wysokim IF (kolejno 2) 2.149, 3) 2.656, 4) 3.069, 5) 3.114), a także o wysokiej punktacji (łącznie 270 pkt. wg. wykazu MNiSW z dnia 9 lutego 2021r.).

Dr hab. Anna Biedunkiewicz zwróciła uwagę na nowy, podjęty przez Habilitanta kierunek badań, dotyczący rozprzestrzeniania się obcych, niepatogenicznych gatunków grzybów poza ich naturalnym zasięgiem występowania. Dr Pietras wskazał trzy potencjalne scenariusze takiego rozprzestrzeniania się grzybów na nowe tereny: swobodne przesiedlanie się na nowe tereny, bez przywiązania grzyba do innego organizmu; kointrodukcyjne pasażowanie grzybów wchodzących w układy symbiotyczne z przenoszonymi na nowe tereny gatunkami drzew oraz spontaniczne przenoszenie ektomykoryzujących grzybów, wchodzących w relacje symbiotyczne z gatunkami drzew spokrewnionych z tymi, które występują w granicach naturalnego zasięgu grzyba. Pani Profesor

zwróciła także uwagę na wieloaspektowość stosowanych przez Habilitanta metod – od stosowanych w klasycznej taksonomii grzybów, poprzez analizy molekularne, po narzędzia bioinformatyczne służące do modelowania niszy bioklimatycznej (ENM). Za najistotniejsze osiągnięcia Habilitanta Pani Recenzent uznała: (1) uaktualnienie lub opracowanie map rozmieszczenia okratka australijskiego (*Clathrus archeri*), maślaka daglezwego (*Suillus lakei*) oraz dwóch północnoamerykańskich piestrówek (*Rhizopogon saleborus* i *R. pseudoroseolus*) w regionach ich naturalnego pochodzenia oraz na kontynentach, na które zostały introdukowane; (2) zgromadzenie kolekcji okazów okratka australijskiego oraz maślaka daglezwego (ponad 50 okazów), które służą do prowadzenia dalszych badań oraz zgromadzenia biblioteki izolatów DNA tych gatunków pochodzących z Europy, Australii, Nowej Zelandii i Ameryki Północnej; (3) przeprowadzenie badań z zakresu biogeografii historycznej grzybów oraz obrazujących wpływ zmian klimatu na rozmieszczenie grzybów w przyszłości; (4) opracowanie modeli ukazujących współczesne rozmieszczenie potencjalnych miejsc występowania badanych gatunków grzybów oraz (5) pierwsze odnotowanie obecności *R. saleborus* w Polsce oraz *R. pseudoroseolus* w Australii. Według opinii Pani Recenzent, przedłożone osiągnięcie wniosło istotny wkład do analizy występowania i prognozowania zajmowania nowych obszarów przez niepatogeniczne grzyby z rzędu Boletales i Phallales. Ponadto prowadzone przez dr. Pietrasa nowatorskie badania mają aspekt nie tylko poznawczy, ale także aplikacyjny.

Pani Profesor Lidia Błaszczuk podkreśliła kluczowy i dominujący wkład Habilitanta w powstanie cyklu przedłożonych jako osiągnięcie, publikacji. Poza poszerzeniem aktualnej wiedzy w zakresie biogeografii badanych przez Habilitanta gatunków grzybów, oszacowania wpływu czynników klimatycznych na tworzenie owocników okratka australijskiego (*Clathrus archeri*) i grzybów suilloidalnych, a także predykcji zmian w zakresie występowania i rozprzestrzeniania okratka australijskiego, przy uwzględnieniu zmian klimatycznych, Pani Recenzent wskazała na wykonaną przez Habilitanta, opartą na analizie LSU rDNA identyfikację polimorfizmów w sekwencji nukleotydowej wybranych regionów DNA, determinującą wewnątrzgatunkową zmienność badanych grzybów, warunkowaną ich pochodzeniem geograficznym. Prof. Lidia Błaszczuk, podkreśliła istotne wnioski, płynące z wykonanych przez Habilitanta badań. Należą do nich, między innymi: (1) wskazanie markerów filogenetycznych ITS rDNA i LSU rDNA owocników *C. archeri* jako umożliwiających identyfikację tego gatunku; (2) wykazanie faktu, iż wyniki analizy tych markerów nie są wystarczające w badaniach biogeograficznych tych grzybów i identyfikacji źródła ich pochodzenia; (3) niedoszacowanie zasięgu występowania *R. pseudoroseolus* w Australii i Nowej Zelandii oraz uznanie *C. archeri* jako rodzimego gatunku dla tych lokalizacji; (4) wskazanie zmian klimatycznych jako czynnika mogącego wzmacniać proces utraty niszy klimatycznej okratka, a z drugiej strony dających gatunkowi możliwość rozprzestrzeniania się poza naturalny zasięg, co może czynić go gatunkiem potencjalnie inwazyjnym, przy czym najistotniejszym czynnikiem w rozmieszczeniu tego gatunku grzyba jest suma opadów najsuchszego miesiąca. Ponadto, dla dwóch badanych grzybów suilloidalnych obecność partnerów roślinnych okazała się być najistotniejszym czynnikiem ich ekspansji.

Pan Profesor Wiesław Mułenko, poza kluczowym wkładem Habilitanta w powstanie prac oraz aktualność poruszanej w nich problematyki badawczej, wymienił współpracę z profesorem Marc-Andre Sellose, z Francji, jako uznanym autorytetem i znanym popularyzatorem wiedzy mykologicznej. W uznaniu Profesora, Habilitant w znaczący sposób wypełnia lukę w zakresie badań nad analizą występowania grzybów obcych, inwazyjnych, ale nie będących organizmami patogenicznymi, przez co wpisuje się w zakres badań podstawowych w zakresie mykologii. Spójność merytoryczna przedstawionych publikacji, powiązanie ze sobą problematyki badawczej, zastosowanie określonych analiz przyczyniło się do uzyskania wysokiego stopnia kompatybilności merytorycznej prac, pozwoliło na uzupełnienie braków w wiedzy dotyczącej badanych gatunków, a także wyciągnięcie istotnych wniosków związanych z problemem dalszego rozprzestrzeniania się grzybów inwazyjnych. Z

merytorycznego punktu widzenia, za najistotniejsze elementy osiągnięcia, Pan Profesor Wiesław Mułenko uznał: (1) przeprowadzenie szczegółowych badań grzybów inwazyjnych, ale niepatogenicznych, w tym opracowanie aktualnych map ich rozmieszczenia w regionach naturalnego pochodzenia oraz na obszarach (kontynentach) na które zostały introdukowane oraz zebranie danych ekologicznych decydujących o ich rozwoju, i kierunkach rozprzestrzenienia; (2) stworzenie kolekcji okazów zielnikowych okratka australijskiego (*C. archeri*) i maślaka daglezwego (*S. lakei*) oraz, zgromadzenie biblioteki pochodzących z różnych kontynentów (Europy, Australii, Nowej Zelandii i Ameryki Północnej) izolatów DNA, niezbędnych do wykonania badań molekularnych tych gatunków; (3) prowadzenie analiz w zakresie modelowania potencjalnych wystąpień grzybów. Stworzenie bazy danych dotyczących czynników decydujących o współczesnym rozmieszczeniu badanych gatunków i przeprowadzenie metaanaliz w zakresie biogeografii historycznej grzybów, pokazując potencjalne miejsca ich występowania w przeszłości, a także możliwe kierunki przemieszczania się w przyszłości; (4) powiązanie analiz rozmieszczenia grzybów z rozmieszczeniem ich roślinnych komponentów, co dotyczy drzew występujących zarówno w warunkach naturalnych, oraz celowo sprowadzonych; (5). odnalezienie nowego dla Polski gatunku *R. salebrosus*, nowego dla Australii *R. pseudoroseolus*, a jednocześnie potwierdzenie odrębności taksonomicznej dwóch gatunków – *R. pseudoroseolus* oraz *R. roseolus*.

Ponadto, zdaniem Recenzenta, na uwagę zasługuje determinacja Habilitanta w zdobywaniu funduszy na badania, w tym zorganizowanie wyjazdów naukowych do innych krajów (np. Australii), docieklivość w zbieraniu danych faktograficznych, umiejętność analizy oraz wykorzystania tych danych podczas tworzenia modeli rozmieszczenia, a także wiarygodna interpretacja wyników, zarówno w mikroskali, w skali regionów (np. górskich), jak i kontynentów.

Pani Profesor Katarzyna Turnau wyraziła swoje uznanie dla trafności wyboru tematyki badawczej Habilitanta – problemowi naukowemu któremu, zdaniem Pani Recenzent dotychczas nie poświęcono w kraju należytej uwagi, podobnie jak mykologii w całości. Uwagę zwróciło stosowanie przez Pana dr. Marcina Pietrasa kilku uzupełniających się metod – klasycznej taksonomii, biologii molekularnej oraz narzędzi bioinformatycznych służących modelowaniu niszy klimatycznej. W opinii Pani Recenzent na szczególną uwagę zasłużyło nawiązanie przez Habilitanta kontaktu z wieloma herbariami Ameryki Północnej, Europy, Australii oraz Nowej Zelandii, co pozwoliło na zgromadzenie prawie 300 ekssykatów grzybów oraz wykonanie ich analiz molekularnych, na które finansowanie zostało pozyskane w ramach grantu NCN OPUS. Pani Profesor wskazała jako istotne, uwzględnienie w prowadzonych badaniach roli mykoryz, zwłaszcza w przypadku gatunków zawleczonych do Polski wraz z symbiotycznym partnerem. Za unikalne na tle mykologii w Polsce, uznała zastosowanie techniki modelowania niszy bioklimatycznej i potencjalne możliwości jej wykorzystania do przewidywania występowania grzybów. Pani Recenzent zwróciła jednocześnie uwagę, na konieczność poszerzenia zakresu narzędzi badawczych Habilitanta, w przypadku zagadnień związanych z inwazją gatunków grzybów i problemów związanych z oceną skutków takiej inwazji.

5. Ocena pozostałego dorobku publikacyjnego Habilitanta oraz jego innych aktywności o charakterze naukowym

Ogólny dorobek dr. inż. Marcina Pietrasa stanowią 43 opublikowane artykuły naukowe – 9 przed doktoratem, 34 po doktoracie, wśród których jest 19 artykułów w czasopiśmie z listy JCR, 2 w innych czasopiśmie specjalistycznych, 4 rozdziały w opracowaniach monograficznych oraz 8 prac popularnonaukowych. Habilitant był także redaktorem jednego opracowania zbiorowego.

Na sumaryczną wysoką punktację mają wpływ przede wszystkim publikacje z listy JCR, łącznie 24, czyli ponad 50 % całego dorobku. Wysoki jest też wskaźnik IF publikowanych prac (>53), indeks Hirscha (wg. WoS = 9) oraz znaczna liczba cytowań (>200), co świadczy o szerokim odbiorze publikacji przez specjalistów. Niewątpliwie istotną formą działalności jest też umieszczenie w bazach danych (NCBI i UNITE) niemalże 500 sekwencji nukleotydowych ITS i LSU różnych gatunków grzybów, w tym sekwencji opisanego, nowego dla nauki gatunku *Coprinopsis rugosomagnispora* oraz sekwencji piestrówek *R. saleborus* oraz *R.* odnalezionych w Polsce i Australii.

W opinii dr hab. Anny Biedunkiewicz, przedstawiony dorobek naukowy Habilitanta wskazuje na jego zainteresowania naukowe dotyczące: (1) szerokiego wykorzystania technik modelowania niszy bioklimatycznej w ocenie ekologicznych i klimatycznych uwarunkowań w zakresie rozmieszczenia grzybów oraz drzew, w tym sosny zwyczajnej (*P. silvestris*) czy dębu czerwonego (*Q. rubra*); (2) badania różnorodności mykobioty na terenie Biebrzańskiego Parku Narodowego, gdzie Habilitant wykazał obecność 22 taksonów wśród prawie 350 gatunków grzybów, a 12 z nich poddał analizie molekularnej ITS rDNA; (3) zastosowania metod molekularnych w identyfikacji grzybów w entomologii, które dotyczyły identyfikacji grzybów wykorzystywanych przez ludność ukraińską w Rumuni, zwyczajnie żywieniowe społeczności Tybetańskiej czy grzyby z targowisk w Laosie.

Pani Profesor Lidia Błaszczuk wysoko oceniła pozostałą działalność naukową Habilitanta. Na docenienie, jej zdaniem, zasługuje umiejętność pozyskiwania przez dr. Pietrasa funduszy na badania – kierował projektami FUGA i Preludium, obecnie kieruje projektem OPUS, oraz był współwykonawcą trzech innych projektów. Wymiernym efektem pracy Habilitanta jest zdeponowanie niemal 500 sekwencji nukleotydowych ITS rDNA i LSU rDNA w bazach danych NCBI i UNITE, w tym sekwencji dla nowo opisanego gatunku.

Zdaniem Pana Profesora Wiesława Mułenka, działalność naukową Habilitanta można podzielić na dwa okresy – wcześniejszy, związany z odbywaniem studiów doktoranckich na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz obecny – związany z zatrudnieniem w Instytucie Dendrologii PAN w Kórniku. Na podkreślenie zasługuje fakt, że w już czasie trwania studiów doktoranckich Habilitant uzyskał pierwszy grant NCN w konkursie PRELUDIUM (2012-2015), w ramach którego badał zbiorowiska grzybów mykoryzowych daglezi zielonej oraz sosny wejmutki. Już wówczas stosował metody molekularne do identyfikacji grzybów, czego rezultatem było zidentyfikowanie ponad 100 gatunków, w tym dwóch północnoamerykańskich. Ważnym krokiem w badaniach naukowych było uzyskanie grantu NCN (konkurs FUGA, 2015-2018), w ramach którego Habilitant mógł odbyć staż naukowy na Uniwersytecie Gdańskim, kontynuować badania na wybranych gatunkami grzybów inwazyjnych oraz udoskonalać metody analiz molekularnych. W ramach tego samego grantu możliwe było także odbycie wyjazdu naukowego do Australii i Nowej Zelandii, zgromadzenie materiałów, analiza zbiorów zielnikowych, ale też odnalezienie i identyfikacja nowych dla tych obszarów gatunków grzybów. Oba typy działań przyniosły wymierne efekty w zakresie znaczącego poszerzenia pola badawczego, doskonalenia technik oraz możliwości prowadzenia analiz dotyczących rzeczywistego i potencjalnego rozprzestrzenienia grzybów inwazyjnych. Ciekawym pomysłem było dokumentowanie sposobów wykorzystywania grzybów w różnych regionach Polski i świata oraz opisanie podejścia różnych społeczności do tradycyjnych źródeł pożywienia. Interesujące były badania zwyczajów żywieniowych społeczności tybetańskiej, czy też identyfikacja grzybów sprzedawanych na targach (np. w Laosie).

Profesor Katarzyna Turnau, zwróciła uwagę na fakt, iż badania prowadzone przez Habilitanta dotyczą zagadnień, które nie są prezentowane w wysoko punktowanych czasopismach, jednak wybrane czasopisma gwarantują dostęp specjalistów z badanego obszaru, a obecne dane naukometryczne prezentują się względnie dobrze na tle innych, młodych mykologów.

6. Ocena współpracy z otoczeniem społecznym i gospodarczym

Dr Marcin Pietras zawodowo związany jest z instytucją stricte naukową, jakim jest Instytut Dendrologii PAN, co wiąże się z dość ograniczoną możliwością prowadzenia zajęć dydaktycznych w rozumieniu uniwersyteckim. Pomimo tego, zdaniem recenzentów, w okresie pracy, podejmował się działalności dydaktycznej oraz działań na rzecz popularyzacji nauki i wiedzy o reprezentowanej dziedzinie badań.

W Arboretum ID PAN prowadził przez kilka lat tzw. zielone lekcje oraz wycieczki, w Uniwersytecie Gdańskim przeprowadził wykłady w ramach programu edukacyjnego „Zaproś Naukowca do szkoły” (2015-2017), wykłady na studiach podyplomowych z dwóch przedmiotów („Wybrane aspekty ochrony roślin” i „Waloryzacja i Ochrona Obszarów przyrodniczych”, 2017-2018), a także z przedmiotu „Ukryte życie grzybów” na studiach podyplomowych na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu (2019-2020).

Na Wydziale Leśnym UP w Poznaniu był ponadto promotorem dwóch prac licencjackich, a także dwóch prac magisterskich. Pełnił również funkcję promotora pomocniczego w dwóch otwartych przewodach doktorskich.

Do osiągnięć w zakresie dydaktycznym można zaliczyć także jego działalność dotyczącą popularyzacji wiedzy. Publikacje prac popularnonaukowych (9 artykułów), cykliczny udział w organizacji „Nocy Biologów” (wykłady i warsztaty), wywiad dla serwisu Nauka w Polsce (PAP), czy też przygotowanie scenariusza filmu o grzybach. Dr Pietras ma na swoim koncie liczne wystąpienia na konferencjach naukowych (33), jak też recenzje manuskryptów prac wysyłanych do czasopism naukowych (12), zwłaszcza do czasopism zagranicznych z listy JCR (9).

W ramach działalności organizacyjnej Habilitant pełni m.in. funkcję zastępcy redaktora naczelnego czasopisma Dendrobiology (od 2021 roku), jest członkiem Rady Redakcyjnej (Topic Editor) czasopisma Plants (lista JCR), członkiem rady redakcyjnej Biuletynu Informacyjnego Poznańskiego Oddziału PAN (od 2019), redaktorem tematycznym (rolnictwo i leśnictwo) kwartalnika ACADEMIA – Magazynu Polskiej Akademii Nauk (od 2020). Także od 2020 roku jest członkiem Rady Naukowej Instytutu Dendrologii PAN w Kórniku. Jako członek komitetów organizacyjnych lub komitetów naukowych brał udział w organizacji 13 krajowych Konferencji Młodych Naukowców organizowanych w latach 2016-2019.

Habilitant współpracuje też ze środowiskiem społecznym i samorządowym, z instytucjami publicznymi i gospodarczymi, uczestnicząc m.in. w wykonywaniu ekspertyz (np. dotyczących inwentaryzacji drzew w Gminie Komorniki), monitoringu przejść dla zwierząt wzdłuż linii kolejowych Pomorskiej Kolei Metropolitarnej, czy inwentaryzacji grzybów wielkoowocnikowych na potrzeby elektrowni atomowej w trzech gminach nadmorskich (zlecenie PGE).

Działalność dr. Marcina Pietrasa jest zauważana i doceniana. Na uwagę zasługuje fakt kilkukrotnego uzyskiwania wyróżnień na najlepsze prezentacje posterowe na konferencjach naukowych krajowych (2 – 2011, 2013) oraz zagranicznych (1 – 2013), za najlepszy referat (1 – 2014, PTMyk), wyróżnienia Rady Naukowej Instytutu Dendrologii PAN za rozprawę doktorską (2013), ale przede wszystkim otrzymanie Nagrody Dyrektora Instytutu Dendrologii PAN za znaczący wkład w dorobek publikacyjny Instytutu w latach 2015-2018 (2019) oraz nominacja do Nagrody Naukowiec Przyszłości 2021 (Centrum Inteligentnego Rozwoju).

7. Wniosek końcowy

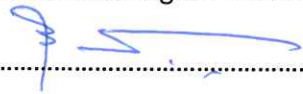
Wszyscy członkowie Komisji stwierdzili, że przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe, pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze, a także aktywność naukowa, dydaktyczna i organizacyjna w pełni odpowiadają kryteriom stawianym przy ubieganiu się o stopień doktora habilitowanego, zgodnie z wymaganiami Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.) i poparli wniosek o nadanie dr. inż. Marcinowi Pietrasowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki biologiczne.

Głosowanie wniosku odbyło się w trybie jawnym, a jego wyniki są następujące: oddano 7 głosów, w tym: 7 głosów za pozytywnym zaopiniowaniem i poparciem wniosku o nadanie dr. inż. Marcinowi Pietrasowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki biologiczne; 0 przeciw i 0 wstrzymujących się.

Komisja przedkłada Radzie Dyscypliny Nauk Biologicznych Uniwersytetu Gdańskiego uchwałę popierającą wniosek o nadanie dr. inż. Marcinowi Pietrasowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki biologiczne.

Komisja w składzie:

prof. dr hab. Bogdan Jackowiak – przewodniczący komisji

.....

prof. dr hab. Katarzyna Turnau – recenzent komisji

.....

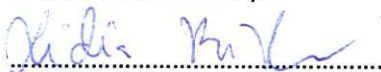
prof. dr hab. Wiesław Mułenko – recenzent komisji

.....

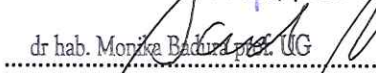
dr hab. Anna Biedunkiewicz – recenzent komisji

.....

dr hab. Lidia Błaszczuk – recenzent komisji

.....

dr hab. Monika Badura, prof. UG – członek komisji

.....

dr hab. Wojciech Pokorá, prof. UG – sekretarz

.....